

Zsinati megújulás. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1977, 48 oldal. Szerkesztette Dr. Török Jenő.

Fennállása 20. évét a Zsinat jegyében fejezte be a népszerű kiadványt. A közismert francia katolikus folyóirat, a „Fêtes et Saisons” két különböző számából vett és összefűzött válogatásról van szó. Az egyik 1969-ben jelent meg ezzel a címmel: „Mi történik az Egyházban?” Komoly, sokszor éles kérdésfelvetésekkel igyekszik a zsinat utáni válságot és annak okait szemügyre venni. Az 1977 januári szám ismét visszatér a témához, de sokkal pozitívabb elemzéssel: „Megváltoztatta-e a Zsinat az Egyházat?” Helyesen tette a szerkesztő, hogy ezt a kitűnő áttekintést teljes egészében közölte, mégis az előző számnak csak egy részét. Az eddigi zsinatok rövid áttekintése és a II. Vaticanum lefolyásának és eredményeinek összefoglalása után az előttünk fekvő kiadványnak majdnem pontosan a fele a zsinati okmányok tematikus ismertetése olyan szakértők tollából, akik maguk is tevékeny résztvevői voltak a zsinatnak. Ezek az ismertetések egyfelől kiemelik az illető dokumentum vezérelveit, másfelől igyekeznek tisztázni az ezekkel kapcsolatos félreértéseket. Tehát mintegy visszavetítik a zsinat utáni idők tanulságainak fényét magára a Zsinatra. Mintái lehetnének ezek az elemzések a színvonalas, mégis könnyen érthető népszerűsítő teológiának. Kár, hogy a „fényező” csak néhány témakörre irányul, s ezekből olyanok maradtak ki, mint a Dei Verbum vagy a missziós dekrétum. Érdemes lett volna megfelelő munkatársak főkérésével kiegészíteni a sort.

A magyar változat kiállítását minden elismerés megilleti. Kétszínnyomású nagy betűi, levegős beosztása, a gondosan összeválogatott és sok magyar vonatkozással kiegészített képanyag csak úgy kínálja magát az olvasónak. Csupán a hozzáértő veszi észre, mennyi megfontolt és türelmes aprómunka rejlik mögötte.

A kiadvány annak jegyében áll, amit a befejező elmélkedés így foglal össze: „Nem törődhetünk bele az olyan viszálykodásokba, amelyek nevétségessé tesznek bennünket még magunk előtt is, és értéktelenné a hitetlen világ szemében . . . Határozott reménységünk, hogy maga Jézus Lelke sugalmazta a Zsinatot, aki továbbra is biztos vezetőnk marad. A Szentlélek mindig tevékenykedik Egyházában.”

Kis közös zsolozsma. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1978, 48 o.

Miután a kiadó 1977-ben megjelent „Kis Zsolozsma” c. füzetét rövidesen elfogyott, ezzel a kis füzetrel szeretné áthidalni az igényeket a végleges szöveg megjelenéséig. A hivatalos magyar szöveg ui. még jelentős átdolgozásnak lesz alávetve. A válogatás minden napra egy-egy vesperást, hozzá még a vasárnapi laudest tartalmazza. A kiadó kedvesen azt kéri, hogy olvasóik egy zsolotárt imádkozzanak szándékai megvalósulására. Megadjuk!

S. M.

Jakob Mitterhöfer: Thema Mission. Herder 1974, 182 o.

Az európai kolonializmus végetértével, az afrikai és ázsiai egyházak felállításával sokak számára új arcot öltött a missziós világ. A pápai missziós művek ausztriai vezetőjének kicsiny, de magas könyve próbál elméleti és gyakorlati útmutatást nyújtani a mai missziós feladatok megértéséhez.

Nagyobbik része az újabb katolikus és protestáns teológiai-biblikus irodalom kiértékelésén keresztül vezet el a II. vatikáni zsinat gondolatáiig. Felhívja a figyelmet, hogy ne igyekezzünk mai kategóriákat belemagyarázni a régi, pl. őszötvetségi szövegekbe. Bár a babiloni fogság után tudatosra lett, hogy a nemzetek Izraelhez jönnek, sőt prozelita mozgalmak is jelentkeztek (vö. Mt 23,1.), Izrael nem kapott missziós megbízatást. „Az ő feladata: mint kiválasztott nép élni, és így Isten dicsőségét a nemzetek előtt megvilágítani” (32).

A népeknek szóló ígélet nem Izrael létének kiteljesedése, hanem új ígélet Krisztusban. Ennélfogva az őskeresztény misszióknak független gyökere van: Jézus Krisztus. A vallástörténeti iskola felfogásával ellentétben szerzőnk hangsúlyozza: „Jézus fellé-